

Pacific Herold.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 20

Parkland, Washington, 15de Mai 1905.

15de Aarg.

Pastor Tobias Karsen.

Saa hinstes Øjet, Solen dølle,
Men icke en Stjerns lyse flam,
Hos Himmel pos sia Thimt talbte
Og gav dem Lov et andet Øjet,
Dens Arbejdsgud var en færdi,
Og stækkem kom og han blev fri.

Hvor Indheitstid er nu spredt over,
I Steinhusen er han sat,
Ein Hollandskhet har han en lunder,
Og den til er sin store Elst.
Mik Voar hente gif han hen,
At medes med sin Sjælven.

Guds Engel haer som Vagt ved
Stovet,

Der holler trugt i Herrens Ord;
Bevaret Tro og fuldendt Lovet
Og holdt sin Vagt i Id og Ord,
—Saa ledt, i Jesu Navn sou seft,
Se Mogen har med Asten modi.

Hans Mitube haer i Agt og Ware,
Og stal for Efterslogten stan;
—Hon levt stal i Id og Ware,
Da aldrig stal hans Tro fornæ;
Gud sigre alt hon har sagt og gjort,
Og lad det bare Frugte fort.

Gud varer Tat, som gav sin Rike
I blodet os saadon Ordets Told,
Der ret og ærligt vilde virke
I blodet og hol sit eget Holst.
—Gud varer Tat, som gav og tog
Og stæv hand Navn i Licens Bog.

O. Jonassien.

Hje Söndag efter Pasja.

Men vorber Ordets Øjere og ikke
best Vorere alene, hvoreved I bedrage
der selv.

Thi derom nogen er Ordets Vorere
og ikke dens Øjere, da er han lig en
Mand, der betragter sit naturlige An-
sigti i et Spejl; thi den betragtede sit
selv og giv deri og glemme straf, hvor-
ban han var.

Men den, som stær ind i Friheden

sælkomme Lov og bilver ved bermed,
bevare, som ikke er bliven en glemme
Øjet, men Gjerningen's Øjent, denne
største jælig i sin Gjerning.

Tersom nogen blænt der mener,
at han icke er Gudbedyrer og ikke holder
sin Tunge i Temme, men bedrager sit
egent Hjerte, da er han en Gudadurklig
forsængelig. En ten og ubesvaret
Gudadurkelse for Gud og Hæderen er
denne, at besige Indertøje og Gader i
dens Trængsel, at bevare sig selv ubes-
varet af Verben. Job. 1, 22—27.

Denne Epistel holdt i to Hoveddele
og læser os:

L

Hvorledes vi skal være
Guds Ord.

Vi skal ikke blot høre Ordet og lære
tan med Forstanden at hende deis
Jubhold, men høre det saaledes, at vi
nogaa ejer og eftersuer, hvad Herren
har sagt os. Den, som ikke engang
gibber høre eller lære Ordet at hende,
tan naturligvis ikke udnydebet. Og
om mangen en, der ikke hører eller
fremmer Guds Wilje, endog ejer meget,
som talves Dyb og gode Gjerninger,
da sier disse ikke af Lydhed og Tro,
men af Egenvilje eller Egenuytte, i det
hele uden Tro, og da er de ikke Øffere
til Gud og heller ikke ham behagelige.

Hoc en iei Øccise af Ordet ansætes
her 3 Grunde, ist et man bedrager sig
jedt ved høre at høre Ordet uden at
gjøre berestier. Ingen anden end sig
jedt bedrager man ved en hulleist og
vantro Læsning af Guds Ord og Del-
tagelse i Licens Bibel og Døsser
uden med Øjret, i Mand og Sandhed
at være Ordets Øjere. Gud bedrager
man ikke, han hænder Øjrets Skuldestie
Vorere og dommes en retfærdig Dom.
Mennesker bedrager egentlig heller ikke
berestier. Thi er de end ejer Øjret.

Hedan ikke for godt om Øjretten, hvis
Øjret de ikke kan se, saa ser og hører
de dog for øjens hens venne Gjernin-
ger og Ord, og selv om dette heller
 ikke sit, saa er alligevel endnu sit in-

gen anden egentlig bedrugen, end han
jedt, som dlo hører og ikke ejer, hvad
Ordet sag. Men de, som ikke engang
hører Ordet, naar de godt tan, de lever
dog sig selv endnu mere.

2) Den, som tan hører Ordet, er til
en Mand, som i Sædet icke Smuds og
arbet, som stundt hjælper fra Uallighed,
men er ligegyldig vel til ikke arbejde fra
bekom og glemmer straf, hvad han
mangler, og da ingen bedrager til, idet
den glemmer og forsømmer de Mang-
ler, som han engang blev var. Han
ejaves er Ordet hørt, em ingen Træng-
sel og Befring følger. Men Ordet er
givet og høres, for at det skal virke Tro
og Truens Frugter.

3) Friheden's fuldkomne Lov er
Evangelists Sandhed og Ware, som er
maglig til at gjøre sel og jælig.
Den, som tager ind i, altsaa med
Guds hører og raudsager Ordet, han
hører intet mindre end den enige Eu-
allighed af den reale Øjrelse og Til-
næsse af Guds Ord's evige Sandheder.
Jo, fallige er de, som høre Guds
Ord og bevare det, sagde vor Frelser
til Kvinden, som priste Guds Døber
jælig. Mat. 11, 28. Og en anden
Gang sagde han: Dersom I ville betri-
ce I halige, om I ejer det. Job. 13,
17. Over de vanre Øjrette laget
han og siger: Tersom jeg ikke vor tan-
men og hørde salt til dem, havde de
til Gud, men nu have de ingen Un-
hedsdning for sia Synd. Job. 15, 22.

De berestier, at de hænder Gud, men
torzige ham med Gjerningerne, Det
he er vedersfuglelse og udsigtslig til at
gå Gjerning. Tit. 1, 10.

Gjeldester læser os vsoar:

II.

Hvorledes betjelvisits
at i hørhart Ordetret.

Som Øltropi pos, havd Gjæst
Frugter Guds Ord rette Øjrette sel-
bare, nævnt Øjretten i Ting. Men
Mæringen er ikke den, at blot bløje i
Ting er tilstrækkelig til en sand Guds-
ordelse, men bløje er saaledes bestofte,
at hver ke bløje hæber, der endes
og saa med fuldbesatit alle Maadend
eller Deens Frugter.

Gjæst gjælder det at holde sin Tonge
i Temme. Den, som kan holde denne
Verden af Kreaturighed i Temme,
har et en frijsjet Øjrette over et
aldriglig Ordet fuld af kærlig Glæst.
Han har den Øjet, som overvinces
Verden.

Dette vil ikke lig herved, at han ikke
sunder med Gud ved forsmændig Tale,
Dauden og Sorgsen eller ved Knut og
Slage, og heller ikke med Mennesker
och ulærlig og jægesuld Tale. Ps. 52,
2—9. Ps. 120.

3) Vi besøge Øster og fabrikate i
dere Trængsel nærmest for at vise, at
vore Øjretighedsgjerninger skal sigte
af et Øjretlig og selvpørende Hjerte,
der øjer godt for Herrens Øjlyd og
ikke for at han Webelag af Mennesker.
Mishan de sterke Oppotret og det nat-
urgemäßst Arbejde vil det retende
Øjret være i Gud til at udvare vil-
ligen og med Glæde af kærlig Kæde
og Tænemindighed mod Gud.

Vi skal holde sig ubemindet af Verden
indbefatter os frijdelige Tyder ejer
den anden Ting og lever et alvorlig
og stædig Kamp mod alt ondt i og om-
kring os.

Ejster ikke Verben, ej heller be Ting,
som er i Verben! Tersom nogen ejer
Verden er Gudens Øjretighed ikke i
ham. Thi alt det, som er i Verden,
Øjrets Lyd og Øjrets Lust og et
højstvært Eternel er ikke af Gudens,
men af Verden. Og Verden leverer og
dens Lust: men han, der ejer Guds
Øjret, bliver til enig Ting. 1. Joh. 2,
15—17.

Guldgruber.
(O. Jonassien).

Se, jeg staar for Doren og banker;
dersom nogen hører min Rest og op-
ader Doren, til hvilf til jeg gaa ind og
holde hæber med hem og han mæ-
dig. Mat. 8, 20.

Her at gijse en ret Kusendelse af
døst Ord, maa vi mæle os noget, da

der ejer en fælles Undvendelse af dem, ikke vælter sig, vi maa male os disse Ord: „versom nogen hører min Røst.“ Det heder jo om Lydia, at Herren op-lod hennes Hjerte, og saa er det, han er jo den, der alene kan aabne Hjertet og deile ejer han gjennem sin Røst, til Gud. Det sidder en ung Lus-fen alene, han har elster et sorte, men hun venter ham.

Saa hører qui Guds, han højer til Døren, der bantles, og aandlos røver han: hvem der? Der svares, men hun tjender ikke „Røsten,“ det er en fremmede Stemme. Men efter bantles der ej det syder: hjerte Husken, luf mig ind. Det er hans Røst, den elstebes Stemme og hun aabner i Høst Døren. Spør du, hvad der sif hende til at aabne Døren, saa vil Svaret blive: hans Røst, den elstebes Stemme. „Mine Fane høre min Røst,“ siger Jesus selv — og han tilskoler: „de følge mig,“ og saa siger han: „og jeg giver dem et evigt Liv.“ Det var jo hans Røst, som gav dem aandeligt Liv, og han giver, giver, giver det evige Liv — ja, alt, hvad der hører til Liv, aandeligt og evigt Liv, maa han, og han alene, give. Naar hans Røst høres og folges, saa blir der Rader og Fællesslab og evigt Liv. Nu, naar han i Ordet kommer og taler paa Syndere, saa høres hans Røst af dem, som i Lovens Røst har fjendt Dommen over sig og alt sit, hans Røst blir dem en Frelsens Røst, en Bønnerøst. Og den Røst legger Lyss og Kraft hos dem til at lufte op Døren. De, som ikke hører hans Røst, fordi de ikke hender den, de har ikke hørt Lovens Røst, eller om de har hørt den, dog mener sig at have noget egen at falde tilbage paa, de oplader ikke Døren, thi hen Lyss og Kraft, der altid ligge i hans Røst, er den en fremmede Røst. Og der blir ingen Robvere. Mjere Ørser, hold ikke Glæsler for Guld; iblandt os haves der Røster, den gamle Adam ikke at høre. Han skal ikke bedes og drulnes, men føltes hårdt til at gjøre en saa stor Livets Ejendung, som at vælge enten at give Gud Haand og Hjerte eller ej. Han skal endnu have noget af en Tone, der er brugbar for Gud, naar han kommer med sit Kalb. Og dog siger Gud jedv om Moses (Hebr. 11c): „Formedelt Tro valgte Moses.“ Og Troen er et alt Menneske, en ny Adam, stolt af Gud. Og denne Guds Stadning vil altid, som den ogsaa maa, om den ikke skal da, ligge i stamp mod den gamle Adam. Den gamle Adam har ingen

Tone og saa heller ingen Tone til noget Valg. Gud giver ikke sin Hjelde en Tone, han blot vil bruge, som Været et forligt Baaben. Den gamle Adams Valg er ikke at staa Gud imod.

Til religionslærerne i den norske syude.

Herved bedes lærerne og lærerinde i den norske syude venligst om at indsende til „Lutheran Normal School Mirror,“ Sior Falls, S. D.: 1. Navn og Adressa. 2. Om just eller blot midlertidt ansat. 3. Til hvilket synodaldistrict de hører. Vi vilde gjerne saa en fuldstændig fortægtselige oversættelse religionslæreres navne og adresser for „Mirror.“

Kunde saa lærerne nich bet samme give følgende oplysninger til privat brug, skalde vi være meget taknemmelige: 1. Hvor længe har De virket som lærer? 2. Hvor megen religionsstole holder De om aaret? 3. Hvor meget har De i løn for maanedens eller aaret? 4. Undervises der i Deres stole ogsaa i de engelske sprog, saa at denne stole træder ispred for commonstolen?

Bør nu saa iunderlig sunde og indsend ovenstaende saa tilslig, at vi kan saa en fuldstændig navnesortegnelse i mai- eller juniheftet af „Mirror.“

A. Mikkelsen.

Gedikt til Parkland i Hjerstæ Barnehjem.

Bed Røsserer Husvedt, Decorah, So.
Pastor Ovren \$ 1.00
" M Thorsen 1.00
" J A Stub 25.00
" Lien 10.00
" Bangnes 5.00
Bed Pastor Tjernagel fra
Holben Erdal, Stanwood, Wn. 5.00
Fra Østre Nvindeforening No 2
Immanuelens Menighed, Pastor
Sølseths Hald 3.00
Mrs. L. Larsen,
Røsserer.

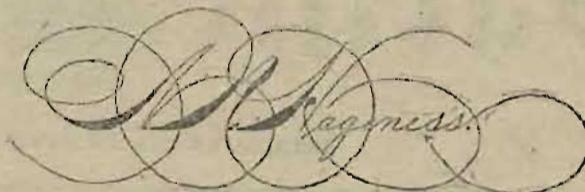
Mønster:

Gader til Parkland Lutheriske Barnehjem bedes sendt til Frau Pastor L. Larsen, da han er valgt til Røsserer ispredt hæder sine Husbord, som er afsparet ved Døden.

Ehr. Larsen,
Sekretær.

CARDS! CARDS!

Your name written in white ink on 12 colored cards for 5 cent stamps. Write to



Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and

Room Mouldings, Gesso

and Groove.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 507. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædeshandel. Mænds og Kvitters
Klæder, Undertøj, Overtrøje, Hatte,
Støvler og Sko.

Et stort Udvælg — Lav Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Eliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Landekjøbes og sælges. Salger skandinaviske Kroner. General Dampsiks og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

"Penge Sparer er Penge tjent"

Husk dette naar de traenger Mediciner for Familien. Det eneste skandinaviske Apothek paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.

OM MEDICINER SPØRG JENSEN

Pastor Tobias Fornæs.

Vi harbe haabet at kunne leve i et nogenlunde godt Billede i Bladet af vor jævlig alværdige Tobias Værten, men vi føar det ikke til at formue frem paa dette Sted. Kapitale med den Præst, som vi har. Dertil maa vi lade os nære med at stille et mindre om hans alværdige Liv og Birksembed.

Han opnæede en ganske høi Alter, nemlig 73 År, i Maanedene og 4 Dage. Han var især paa Mission i Grønland, Norge, den 22de Dec. 1859.

Da han kom hjem var han en fravært i lærlingen Dienst, som fandt ejer sin Huset til Renske begrundte et holde Religionshjem i Maslego, Wis. Då kom han til København i 1855 og fandt sig da nærmest til Pastor P. A. Rejnstrøms Venner.

Dy han havde lyst til at blive ordentlig uddannet i Engelsk, gav et protestantisk College i Detroit, Wis., ham Tilbud om en Tripelbåd der, om han vilde forberede sig til Mæsters Tjeneste. Men han ønskede ikke at komme ind i den reformerte Mæsters Tjeneste og afgik derfor Tilbundet. Han elskede sin Barnetro og Barnebørns Velståndelse. Eben gav han paa en højere Stake i Pleasantville, Wis., hvor han arbejdede stiftigt bønde for sin Uddannelse og for Køb og Salg.

I Maslego blev han gift med Miss Gunhild Andrine Jacobine, der siden trælt har føret ham til i hans lange tung: Dagbøf til hans sallige Himmel.

Et Harb. Lid viste han som næstengelst Stolmester i Chicago, hvor Pastor Nielssen da havde en Stenpælled.

I Etårsstærene rejste han og Hustru til Norge, hvor han mægtig lagde sig efter de gamle Stryg og bøndens besøg i Projektorerne Johnsen og Galspors Forværelser. Da han var kommet tilbage, rejste han til St. Louis, Mis-ouri, hvor han i ca. to Maer udberede Theolog. under Projektorerne Walther og Graemers ubemærkede Belebning. Han blev ubehandlet i 1865 og medtog Præst Salb fra Greenfield og annetlærende Menigheder i Illinois og Meyer Co., Minn.

Her arbejdede han med Trofob og Guld indtil 1867, da han begyndte Dr. Nielsens Mission i Whiteberg, Wis. Den forlod han i 6. Nov. i 1868 sammen med Hustru til Norge, og hermed, hvori han har været

i Tobia Birksembed indtil nagle for liget for sin Døb. Mindst 2. Gangen over Maanch har han prædiktet her og andre Gieder og hele Tiden Hent Bac. Kath. Menighed, som et voldsomt og meget formenkende Emblem i Stolmesteret. Han var en sjælden tro og doglig Hornstier af de mange betroede hinuvelle og jævnlige Bunde.

Sine tæmelige Midler brugte han ogsaa iselig til Guds Miges Fremme, og talte ofte om, hvordan man måtte arbejde medens det er Dag. Mættetourne, da ingen kan arbejde, og at de forbillige Ting ejes skal overvejes og opres til Herrens Tjeneste.

Ette Sommer opførte han saaledes med sin egen Hånd et Lutherst. Verdenshjem her i Norge, som nu vedvaret Dab i længere Tid har afsagt til sin og missionærskrig Birksembed. En Verdenshjem heri harde Herren modtaget ved den lille Strobing Chr. Gospers sallige Døb, fort Tid for Vorjen til Hjemmet.

Noget Værts-ingen Børn selv har han, ses har de dog opført flere. For nærværende har sin Værst 3 høje. De to er Stegtrænge, som har været hos dem fra sin Barndom, medens de nu er omstrent voksne.

Som har medhelt, henvor Pastor Værst sille og rolig i Tiden paa sin Hejder Mandag Morgen den 27de April sidstleden op ejerlader mange Børn. Her i Norge ell. han savnes meget. Hjært og velignet være hans Minde.

Alaskamissionen.

Vi har et nødvendigt at kære denne Mission med Kunjt, for øjen af jeg, jeg, som Kripel engangsholte Befolning fra Landet hvorfra Washington, den 7de mense: „Om icke importende Fortrolde rebuslitter, icke bare et Libsporgsamtal, naar Alaska optinbelige Besøftning vil være umuligt helt abbat.“ sagde Schelben Jodson mylig i et Foredrag, som han holdt her i Byen for den nationale Indienforening.

Dollaren (Jodson) talte om sine Indbyggeres Tilland i Alaskabedrift og regede paa det gode og vigtigste fulde arbejde, som i de sædligste Indienforeninger blottet her været udstatt af Missionærer.

Under Tale sagde Dr. Jodson: „Opdagelsen af Guld i Alaska betyder entent det samme som fuldstændig July 15th and 16th, and August 15th and 16th, to St. Paul, 500. Peoria, 400.25, St. Louis, 407.50, Chicago, 471.50, good for ten days stopover west of Missouri River going, limited in twenty days from date of sale and allowing stopover west of Missouri river, within final limit.

Udbyggelse af din Territorium op-tillige Indbuarne. Omrent Hals- delen af Besættelserne i det Sør, hvor Gold findes, er i be stede selv der bøt. Dif og umotstætt Lin, som har fulgt med den halve Race ind blandt dem, har meddelt sig til Indienforenere med den Folge, at de er blivne modigere for Sygdomme og er bødt som Flu.

Der er meget lidet Haab for den optinbelige Race i Alaska, undtagen for dem, der er under frijne Missionærer direkte Indsyndelse.“

Dr. Jodson fortalte dernæst om den unternestelige Ordoane, altså almindelig Landt entledte Skennur, at en Sou ejer en aldersdag Medens Bejæring børker hende sig at Gjordere medde sine Spædbørn for at der kan være færre Munde at ernære og maledes formindstede Verden for de ejerlænde.

Det han talte om de næste leverende Fremtidsudsigter, sagde Dr. Jodson, at der, hvor Missionærer arbejdede, hende det de følte i blot nært en værksbar Omvænkelse i den kristne Religion, og at Folket ville Kristeliged til hæftigt at tilgå sig Kristen-dommen og at tilgåge beten egen barndoms Sædet og Religion.

Endet, saaledes han til, trænger opførende kristne Vætere og han harbede, at et forøget Antal Missionærer i en nært Fremtid vilde blive sendt til Alaska.

Samtidig opførte han trænges det at arbejde, medens det er Dag. Lever Høsten Hæste, at han udjæber arbejdere.

Seattle, Wash. May 4th, '03.
Rev. H. M. Tjernagel,
Stanwood, Wash.

Dear Sir:
Replies to your favor May 1 to Mr. Lucas. The number of persons from Washington and Oregon, who will attend the Synod of the Norwegian Evangelical Lutheran Church at Decorah, Iowa, will not be sufficient to warrant the Trans-Continental Roads in naming a special reduced rate for this occasion, in view of the fact, that we have announced low round trip rates, for several large conventions, to be held at various Eastern points. For these occasions, we will sell round trip tickets on June 15th and 16th, 22th to 30th inclusive,

25th and 26th, to St. Paul, 500. Peoria, 400.25, St. Louis, 407.50, Chicago, 471.50, good for ten days stopover west of Missouri River going, limited in twenty days from date of sale and allowing stopover west of Missouri river, within final limit.

There will unquestionably be a reduced rate from St. Paul to Decorah for the Synod, and as soon as same has been announced I will promptly advise you.

Yours truly,
A. B. Dunston,
G. W. P. A.

Pacific Missions Station.

Bleffan, J. Dec 175 Madison St.
Dorus, P. Duluth, Minn.
Frost, A. O. Portage, Wash.

Gebben, M. B. 1625 Cedar St.
Garden, D. R. 39. 500 S. Foster St.
1st Angeles, California

Hege, L. M. Stanwood, Wash.
Hessberg, C. 1603 Fremont St.
San Francisco, Cal.

Hogart, O. 425 Van torp Street,
1st Scott St. Portland, Ore.

Horch, V. Portion, Wash.
Hellebo, C. G., Greeley, Colo.

Holten, O. W. Mario, Oregon.
1421 Grand Ave.

Johansen, J. 201 3 St. Rufus, Cal.

Jensen, W. A. 2106 Mueller St.,
Maffet, Cal.

Kay, Paul, 216—Third Ave.
Seattle, Wash.

Kirby, P. Dec 28. Miller, W. H.
Nielsen, H. J. O. Fernside, Cal., Dec 20

Lind, O. A. Dec 28. Wixson, Wash.

Meyer, H. Milwaukee, Oregon.

Moratti, G. R. 1000 2d & 3rd Street,
Wash.

Norquist, G. W. 1470 Grand Ave.
Chicago, Ill.

Rimbard, G. W. 2146 18th St.
San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

PACIFIC HEROLD,

Udskrif af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

Rev. B. HARSTAD, Redaktør.

assistereret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnement-Vilkår:

Et Aar.....	50 Cts
Boks Maxader.....	15 Cts
Fli Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Meldt:

All bedrestende Bladet sendes til Pacific Luth. University WASH., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Belægning. Sendt den højest i Money ordet eller lig 50cts. i Salg i Verbet.

En eller To Cent's Priser mottages også. Men Priserne på 5 eller 10cts. kan ikke bruges.

Rorte Webbedelser fra Landmålestokk og Mængdebehandling med Etat.

Gardiner, 1ste Mai.

Stansede dog på et hotel i Scottsburg, da den ligger, som jeg var bosiddende, leveret til min van den anden dag og det blev formegent beklaget at komme ind igen ihag. Det er sjeldent at stønse saaledes på en plads uden noget omholt at give en bestjættelse. Og dog til jeg da skrebe og saa til jeg samlede med nogle fra Loging Lampen. Jeg spurgte hvemmede de havde per maned. Om til \$100 og \$65 samt løn. Ingen til mindre end \$15. "J sparet vel en hel del penges" Det er vist ikke en blandt hundrede, som sparer en eneste cent. Mens gør saa fort man tjener dem. "Ja," sagde jeg, "man mox vel faldt dette omrent bet samme som slaveri da. Arbejde hele tiden uden egentlig at have noget ingen ejer alt sit fravær. Om aftenen kom han og drog affred til efter 6. Men det var rigtig voldsomt at falle ned over elven. Høie bøffer hæver sig næsten hovedet på begge sider lige fra vanden. Et fedt stod en uendig klippe, der hævede sig højt i luften,

blaaet over 400 fod eller mere til top-ven. Da baaben træf jeg en engelskmand, som røste rundt og holdt føresdrag. Han var Buddha. Han flættet sig til den religien i Indien. Han negede at der var nogen abejts-tilstande. Det, som synes at være sandt for den entledte, det er sandt for hans vedkommende. Det som en aldrig er kommen til sindslab om, det er aldrig ikke, det er virkelig ikke til. Jeg sagde da, "Set, at du en delgører mig på en til ejemannens Rouen her og du set ikke vilde være en græs, som hang ud over vejen og du sprang imod grenen med dit hoved, saa vilde du aldrig ikke staa dig, eller hvad?" Den var jo set ikke til for dig, "ta du intet vildstede om den?" Men uden tvil vil han jo mange tilhørere og disciple. Thi be, som ikke vil tro hundheden, vil Gud vende til at tro lognen, hvor næste informasjion den ender. Det har jeg ikke fået til at være vise, blive de bælter, og hedselslabet kommer til dem, som vil være hedninger. I Gardiner var vi omrent til 9 om tolvden. Gil do op til et hus, hvor en vist lone boede, som jeg havde haft indbydelse til at staae hos denne gang og det 6 nætter under tiden. Hændelighedsbølle var intet. Hændelighedsmand var kaptein på den baab jeg kom med og faldt, men lod tonen have sin vel, og nu fulde jeg både bered i børn. Et var godt for os en suenst intet præst.

Gardiner, 2de Mai.

Gil min post igang hvæld. Det var godt at få høre sin hænde og slegninge, som læste bladet fra Alaska, som jeg til færd ejer mig. Om eftermiddagen kastede jeg mit to tynde pigter, som havde trænt at blive døbte. Gæstebog, men det kunne jo ikke gaa an. Dette var en stor Russell for dem. De havde juet måneds hjul og andre ting for udbuddingen, og nu ikke at blive døbt! De havde nemlig hen tanst, at man pris som vassen kunne blive døbt ved barmehand. Jeg fortalte da fort dem, at det at blive døbt var en vigtig handling og man burde være sig vel bevidst, hvad man gik ind på. Vi afsatte da doaben indtil vi kunne få samtalet mere om kristendommens hæder, og de til lærte sin katolicisme bedre. Om eftermiddagen gik jeg rundt og hilste på hændte fra sidste gang. Ligget til en mand, som var saldt i vandet, blev bragt ind. Man havde tanst at holde dans i byen om kvelden, men begyndtes, at det var udvært på grund

af dette hæder. Men nei, man børde dog af hændens skyt om tolvden.

Gardiner, 3de Mai.

Undrer mig paa, hvor meget Hillside de dannede er til gudsstjenesten idag. Det er forunderligt, hvilken begjærlighed og lyst dansen frembringer. Selv da babslabet om McKinleys død kom frem til dette sted, dannede de lige godt. Danse maa man, selv om det er midt i den helligste højtid eller under den mest grideade hændelse. Har hørt det travelt ihag. De, som havde born, der skulle døbes, vilde hælt ikke tage dem til gudsstjenesten, men hvis det gjort hjemme. Døbte da først de fire til familien, hvor jeg var for gudsstjenesten. Holdt gudsstjenesten og døbte to i et andet hus umiddelbart efter gudsstjenesten, naturligvis alt på engelsk. Men da var der også tid at gaa til begravelsen over den mand, som var døbt for nogle dage siden og som blev bragt ind igang. Han var en gammel mand, og havde holdt paa at arbejde paa en gammel "dite" og var falden ind i vandet under sit arbejde. Han havde ligget der et par dage, før end man opdagede, at han var borte. Presten fremlagde for forsamlingen meget alvorligt, at det var en hændesgerning at alle måtte dø, og at det varfor gjaldt, at berette sig for hæden, men da han kom til, hvorledes dette skalde ske, da sagde han, at man måtte, mens man levede, komme i harmoni ved sine omgivelser. Og ikke gav han nogen forstyring over, hvorledes dette skalde ske, et heller hvad man mente dermed. Bedre ville det have været, synes det mig, at han havde hændet os til Jesuens støtte, Jesus, og ikke i ham. Fra sistens gil det til gravpladsen strax over for byen. Den ligger paa en haabbi strand, og det var vanværtigt at komme opover den. Etur jordbæltet var over, gift med hjem med mine fødder og vi havde middag kl. 12. Lem 4 og 5. Et efter maalidet han for at besøge en pojke, men han gav tilfælde, at han hældt ikke onsdede mit besøg. Og da det fremgik af hans tale, at han var opdraget i metodistkirken og ikke i den intetstille og det var en metodist prest på stedet, gif jeg snart min nei. Et efter havde vi en ganske stor forsamling. Men nu er jeg træt og måske ikke at hvile.

lig hvælper ved jeg ikke, men det hæder ikke joa hæsten, at jeg har hædanne "blue." Særlig hæder det, naar jeg ikke har været i stand til at præbte saa godt som jeg ønskede, eller rettere, da det har faldt mig vanværtigt at tale. Højtænder var en af disse tilhærdere, og derfor blev jeg udsæmt og det fikke i endnu. Men vi saa ud paa en sejlur, joa det går vel over.

Bliver med Mr. og Mrs. Hald fra syrtærnet. De var oppe i Gardiner for at stan fæddere til Mrs. Roongs barn og blev over gudsstjenesten om tolvden ngsaa. Sab og roede en stund da jeg vilde have lidt bevargelse. Mrs. Roong roede ogsaa for mero. Omkring 6 maaneder siden havde jeg roet her aleje og derefter gaaet tilheds tyve mil; det gjorde jeg istet for mero. Til nu hædet med Capt. Hald, saa snart jeg blev træt. Men det behøvedes ikke længe, snart kunne vi sætte seil og da var de 6 mil tilhægnet og jeg sagde tilhaad ved Life Saving Stationen og sagde Hald og hans farvel og tak for sejlslab. Paa stationen er en af tyste en norr, en svensk og en fins. Blev modtaget af Capt. Bergman (jysk) med samme ejerhåb som sidst. Om eftermiddagen besøgte jeg kolene paa stationen. De lever alle ganske i en flyge, thi mændene maa være paa rede haab til alle tider. Stationen ligger omgivet af sand, der syger somme i store støvler ligesom sneen paa prærierne i østen. Men de har det rent og pent rundt om og i huset. Gode dage har disse fol i en forstand, men de er bundne til stedet, for at være ved haanden i tilhærdet et sted kommer for nær stranden og mandsslabet kommer i hæssare. Om eftermiddagen kom jeg med Capt. Bergmans barn. Han forsøgte at faa dem til at lære for konfirmanion. Om aftenen har vi gudsstjenesten kl. 11 var tilhærdet, og de sit jeg nærade til at tale med varme og frimægtighed, og mit næstænde stab blev med engang borte. Ja, ion gaaet det. Intetstiden varer vi i nærmest jump og i andre tider er vi ligesom paa fortærslets bjerg. Denne er vor lod, mens vi er her paa jorden. Det er snille for disse Bergmans. Da jeg var bold paa jædderne gjorde han ill i ovnen for at jeg skulle blive varm for jeg lagde mig og saa undgik jeg fortærslet.

Coo's Life Saving Station, 5 Mai.

Tænkt jeg træte idag fra Unqua Life Saving Station, 4 Mai. Bar adstillet næstændt idag. Egent Bergman gaaet omkring og samlet en

Unqua Life Saving Station, 4 Mai.

fullest paa 50. Jeg fandt ikke mere end taffe, at vores far væsentlig mohedageligt var et stort og sandt kosteligt. Snart komme vi med „Gva“ og en af mændene tog mig i robaad ud til dampbanen. Vi var et have kældet et par mil eller fra satte man bens i vandet og alt fragtobjekter blev slukket op i banden og en 4 eller 5 mørk, og Jan drog det til strandkædden paa en anden side. Der kom to mænd med lange „rubber boots“, som gør langt overrakte fingre, og tog os venne bæltet og bæltet os i land, trækker hæsset frem næst. Ved et gaa tilbage bringte bælten alle passagerernes hand. Det blev nu et stort vogn med to span heste foran og fire hæder og et rum bagved til bagage. Vognen var hvælvet bygget og havde brede hjul, så den ikke fandt lyde i jorden. Men den blev net for lidet lang og saa fulde et par af os tjede i en „cart“ med en hest foran. Jeg brugte et par denne jordet og sit med mig en amerikaner, som også var kommet ud fra Europa og som var enkelt og jo også. Nu har det altså været en kreatning af 20 mil langt foden med vores venner over landet og jeg fandt ikke en anden, hvor han ikke sammenbrugte i flere byer, lige saa suen paa engelske grader. Disse julefester fandt jeg ind gjenem landet en mil eller mere fra sjæll. Men man måtte her da bet er lommere og haer han ikke jo haadt for en lambevæg. Det var halvandt, da er vandet oppe liget til der hvor landet er løjt og da er det næsten umuligt at komme nogen vej. Og dog er det intet for besittet også paa denne stede og haarde land. De gør nemlig i det samme ensformige træde tilven og det er joart udtænke. Vi var et have højt 8 mill. kommer vi til „Ten Mile Creek“. En mand fortalte mig forleden dog, at han engang skulle ride over denne og saa tog vandet henover af saderne og lagde den paa siden og faste ryggen i vandet. Da han havde stort „rubber boots“ paa, var det ikke ned og neppe han kom flad, fuld om han var en god sovær. Han var ikke blevet taget tilhans. Men da han kom paa det andre, fandt han et hesten var kommet over ved den anden side og han var usæd. Han måtte først komme paa den andre strandkæd til polbognen kom den næste dag.

Da vi kom frem til Good Way lå jeg den, som fikke støger, til et føje mig over til Empire. Denne by var et gaa paa ring af jordbunden herhjemme. Den var „Gommin stat“ for Good Co., tab-

till for nogle dage tilbage. Da blev den flyttet til Coquille. I Empire var ingen norske, joa viel jeg fandt saa få, men en del svensker. Dog Empire var ikke egentlig mit bestemmelstedeb. Jeg havde tænkt mig til Good Ville Saving Station. Joar var opspurgt, at Pedersen's børn fra Nationen et paa stæle i Empire og tilhører de paa et saa verry med dem. Det er vistent 2½ mil bæltet med land. Da jeg fulde med Capt. Nelson, som er norsk og er „keeper“ paa Nationen, fandt jeg ud, at han havde været adskilt i Gurita. Var godt kendt med Post. Ottosen i Cresco, Ja., som havde viet ham og hustru, som er svensk. Var ogsaa kendt med Post. Viellan. De holdt netop paa at male og han undskyldte sig med udseendet af sin høj. Det præbte dog om forinden paa engelsk. Da jeg besøgte Pedersen, som også er norsk, fandt jeg ud, at Mr. Petersen havde været i Decatur et par aar, forud jeg kom bælt paa Luther College, og at han var et sjællende barn af Miss J. D. Wissler i Muscatine, at altså Dr. Dahlson i Decatur var børnets ente. Det var bejor ligesom et var ganske kendte. Forunderligt præbtede folket spredes dog! Etter gudstjenesten samlede jeg med fastene paa stationen og med Capt. Nelson til over midnat. Der er paa stationen to norske ved siden af de to nærmeste, den ene er gift med en amerikaner, og to svenske. De øvrige tre eller fire er amerikanere.

* * *

Maribfield, Oct., 6 Mai.

En amerikaner ved navn Brown tog mig i robaad til Empire idag, hvor jeg fulde i Maribfield, som ligger omkring en 6 eller 7 mil længere op mod Good Bay. Hafveviel i Maribfield et North Bend, hvor de nu for alden holder paa et bygge jord. Det er en rigtig „boom“ der. I det hele taget synes der i Good County at være adskilt zærtlig for lidet. De venter, at der snart skal komme jernbane igennem fra Salt Lake City, og da vilmer denne rute den længste fra eten til det stille hav, næst efter. Saabanden spørre trof jeg sammen med en mand, som kom til Maribfield og arbejde med sine familienliggender. Dens højre hænde frakald ham og tilget et del af børnene med. Og nu var han usædlig, selv om han var joa fuld af menneske, som han fandt eneste til hulsen. Det var kommen en mand paa træben og nu måtte der gett spørget max sig selv. Roster bet-

briste. Jeg sagde da til ham: „Du du var et barn, hvilke din moder dig at bede dit faber vor (hun var Haubina) og der lærte du at sige: forlad os vor styrk, som vi og forlade vores flusnere. Desom du nu ventet forladelse af Gud, man du selv tilgave andre i dette tilfælde din hustru og forsoner dig med hende.“ Hun sagde da lige ud: „Jeg er vel videret i den lutheriske kirke, men nu er jeg frikænt og har været det i mange aar.“ „Ja,“ sagde jeg, „her har du nu frugten af dit frikænt, et edeligt hjem.“ Da vi komme, havde han mig, at om jeg kom paa de fæster, hvor han havde sin famili, skulle jeg ikke kom ham forbi, selv om han var frikænt.

I Marshfield fandt jeg snart frem til Mr. Grishon, hvis gjorskribed jeg jer havde nydt og som også vendte mig denne gang. Det er håndbed en hulde i mere end en hundrede at fåa stue over et par doge høst døbbel toll. Gud vælighed alle dem, som fandtes ved forstørrelsen trætte vandrere. Jesus har sagt: „Hvad I har gjort for en af disse mine mindste brødre, har I gjort for mig.“ Og: „Hvo som eber annumer, annumerer mig.“

Om eftermiddagen besøgte jeg Post. Bengison af den svenske Augustana synode, som har et lutherisk menighedsret i Marshfield, hvor både norske og svenske og svenskeinde finner hører til af jorddanne, som interesserer sig for kirken. Post. Bengison saa netop i jord med at tiltræde en rette til østen for at være borte en par måneder til. Stal præbte paa engelsk i hans første imøgen føld.

Da jeg kom paa posthuset idag og fulde min post, fulde jeg også brev fra de to voldsomme tynde piger, som havde tænkt at blive døbte og som havde fordrigjort høoler og alt, i den tank, at de lunde døbte med barnedøb. Jeg kunne ikke gjøre det, men lovede, at jeg ville komme tilbage om to uger, og at de imidlertid skulle blittig blænde sin konfirmation og nader bou til Gud om, at han rettlig vilde berede dem til denne vigtige handling. Hulde berede sig også ved læring af skriften. Og joa kunne jeg lære med dem nogle dage først for deres døb. Da fulde jeg brev om, at de ikke vilde blive døbte denne gang og heller ikke paa flere aar endnu, da de fulde ikke havde tid til at blænde nu. At, præbtede vil man ikke gjerne saa religiøs og kristendommens stal, men ikke dens hjerte. Roster bet-

penge, kostet det til, kostet det austrengelse, kostet det forhægelsel. Hvidt hæd, da farvel Kristus. Jeg sagde dem også jeg trof dem, at tempe mig saa meget som muligt efter omstændighederne og ikke „kunne bet knæle de øst“ eller „støde den rygende tand“ men fandt selv ifølgelig ikke meddele dem daaben uden at de forståd dens betydning og hvad et kristendom forstår af dem, som begynder et faadant, og uden at have saa nede, som muligt, forstået mig om deres egentlige tro, hvorvidt det var blot for en flits styrk, at de gjerne vilde døbdes eller det var for at „høres Kristus.“ Jeg reiser altsaa videre til Coquille og Baglois, som min første bestemmelser var.

* * *

Maribfield, Oct., 7 Mai.

Idag var jeg ude i North Bend, hvor de holder paa at bygge saa fæster. Dette ligger omkring 3 mil nedenfor Maribfield. Man har bygget en silmølle her og skal bygge en af de største i landet og der factories paa lysten. Det er allerede et par fagmøller og et silmølle og saa taler man om, at en jævnlige skal komme ind sandenfra, men det er nu mere i lusten. Stedet ligger pent til og derom bet være havde noget påalideligt at støtte sig til, saa fandt der også blive en stor by med tiden. Løfterne har stigit i pris og bliver fremdeles. Det er endnu ikke flere mange fol, men Mr. Simpson, som ages at være millioner, holder paa at flytte arbejdet frem, og det betyder noget. Om aftenen holdt jeg engelsk gudsstjeneste i den svenske lutheriske kirke. Det er her den samme vanstethed som paa andre steder. De unge fører sin religion paa engelsk, de ældre man saa sin aandelige plæje i modernmalet og saa bliver der en vanstethed og en deling mellem de to, den ældre og den ungare slægt. Den eneste løsning bliver dog, at de holdes sammen og at overgangen bliver naturlig og gradvæ.

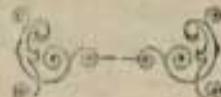
O. R. Holten.

Torne og Snæter er paa den forvandtede vej, men den, som bestræber sin ejer, skal vide langt fra den.

* * *

Der, som havet et godt Øie, den skal velfigere; thi han gab ten ringe af si Øreb.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.



Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting
Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
MISS K. ELIZABETH SIELER, preceptress. English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand.

MISS OLGA KINDELY, Piano and organ.

CARLO A SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Winter Term.

Begins Jan. 6 and closes March. 27.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
Portland, Wash

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udskridiger alle lovlige Dokumenter
og andre Uffiser, Rentekasser, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA

WASH

Vensel dig ikke for at blive rig; hold op fra at anvende berill din Forstand.

+++

Dædelighed er bunnen til en ungts herte; Tugten & Ris skal drive den langt fra ham.

+++

Himlen er dog blaa, om end den blinde ser det ikke.

Gode Bøger!

Si har sletet os et Udgang af
Disse Hundrede Fortallinger
for Skolen og Hjemmet
ved G. Plan.

Denne Bog er samlet indbunden med
forgyldt Titel og forst i Boghandelen
\$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne
Bog portofrit, saaførige Oplaget varer,
for 10 nye Abonnenter paa „Pacific
Herold.“ Ullion: Haar 10 af Dere
Venner til at betale Dem 50c hver for
en Margong af Bladet og vi sender
Dem denne samme og interessante
Bog som en Vælljænelse for Dere
Brider.

„Julegave“ er Titelen paa en
smuk Idebog, som indeholder 24
døfere Fortallinger. Den er godt ind-
bunden med forgyldt Titel og forst
25c. Den sendes fri til enhver, som
sender os \$1.50 for 3 nye Abbon-
nenter paa „Pacific Herold.“ Ved at
formaa 3 af dine Venner til at subste-
bere paa Bladet vil De fåa denne in-
teressante lille Bog som Præmie.

Gend \$0.00 for 12 nye Abonnenter,
som skal vi sende Dem begge disse Bo-
ger.

Prænummere af Bladet sendes fri
til joabant, som ønsker at Jamie
Abonnenter.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA. WASH

ABONNER

PAA

Herold.

Parkland-Nyheder.

Vermland Menighed er glad over at have hentet \$224 til Jubelfondet.

* * *

Kunstforeningen mabir Dnsdag den 25de Mai hos Mr. O. G. Højen.

* * *

En besjældt af Mr. J. Stensøe, Dr. Prævig, har nylig været her i Vermland hos ham.

* * *

Mr. Martin Dahl fra Onalaska, Wis., er for Tiden i Besøg hos Missionær Grønning.

* * *

D'Her. H. H. Rye, P. T. Doe og H. Haga fra Roskilde, N. Dk., besøgte Parkland igang.

* * *

To Søfartssømmer af Mr. J. Purles, D'Her. Wigfall, er nylig ankomne til Norge. "Herald" saaleder dem velkommen til Amerika.

* * *

Sanbagtræffnen paa Streetcar til Spanaway er allerede begyndt og vi er glad over, at dette Sted ligger 2 Mil indenfor Parkland.

* * *

Et libet parfert Barn af Mr. Hauggerholm i Oslo, døde sidste Uge paa Barnehjemmet og blev af Faderen taget hjem og jordet ved Elben af Møderen, som både et stort Lid fik.

Fra andre Kanter.

I Tacoma holdt nylig en amerikansk Prest Vigilate over en Selvmord og betegnede denne som Verdens, men man fandt ikke blive nog paa, om de var Verds i at forborre Menneskers Øjel eller Regeme, eller begge Deler.

* * *

I Tyfland er der i den senere Lid et betydeligt mindre Antal, som udvanner sig til Kirrels Tjeners end tidligere. I 1850 havde de 30 Millioner Indbbuggere, 4,267 theologiske Studenter, mens man nu ved 55 Millioner har 2,352 theologiske Studenter. Denne betydelige Nedgang kommer ifra de mere ubevolte eller frihedsstiftende Universiteter.

Det, som står sig bedst, er Christi- wold, hvor en af Professorerne holder foredrag mod Tidens Banke.

Det frimodigste Heidelberguniversitet havde i 3 Semestre fra 9, fem Studerende Teologi. Men det er jo ikke bedre i Norge nu?

* * *

Nylig tilber. Let. "Tribune" saale Amerika's Rebeller ikke lange siden ved et Medde af en gammel Konstituentsammling, der 40 Aar siden indstiftede sit Daabselskab.

Taleren, Prof. W. B. Andersen, kompriste vores Faderes Bogsamling, nylig Bibel, Matelæs, Psalmer og Salmebog, som de helligste Bøger og Midler til sinds Udvilting, Daniel og Læsse baade for Dio og Ewigheit.

Denne Erfjendelighed fader og foster Modbydelighed mod dævelig Lovkning, medens Lovpræsning af slet Øjenlitteratur er parret med Tanke og Regnighed ligesomfor Raufismen.

* * *

Søndag den 19 Mai var der Konfirmation i Norsk Menighed i Wallard. Konfirmanderne var var fra følgende Staater i Østen: Michigan, Wisconsin og S. Dak., mens de var født her i Washington. Dette visse hovedsakeligt arbejdet herude er en højst interessant, som er begyndt i vores Menigheder i Østen.

* * *

John T. Thompson fra Spokane, har i længere Tid ligget paa et Hospital i Seattle. Da han forleden kom hjem, fandt han, at Sonnen, Edward, hadde fået sin venstre Hænd afforret i Saguenen. Herren syrede den hellige Famille til at høre alle disse Bindet!

* * *

I Walla-Walla, Cibacella, rejser en stor Habelhob, der er paa Strile. De har overvundet Hollister og adelagt en hel Del baade offentlig og privat Giedam og mange Mennesker er døde.

* * *

Fredag i næste Uge, den 22de Mai, er President Roosevelt bestemt paa at være i Tacoma.

* * *

Der gaar Rygter om, at Jernbanevænd paa Great Northernbanen løber paa stræk at gaa paa Strile. Altsaa dog op, naar man blir sed, er det bedre en gammel Historie.

* * *

I Denver fragtet man for en stor Hovdning, idet alle Arbejdsforeninger truer med at gaa paa Strile. Ifølgende erbededes det ud paa Strile 200 Rolfe, 400 Oprørere, 300 Slagtere og 150 Bagere. Karogen til dette er,

at flere Bagere og Groceryhandlere angorde at stalle kontrakt med Gottliebnerne.

* * *

Jedørsalgene i Norsk vedvaret. Det berettes om umuliglig Brudtak.

* * *

Bolards nye Byg- og Vandelslab agter at førage Dyrk's Betydning iubbelt.

* * *

Om Strile og Norden hører man nu for Tiden umind fra voer henni. En. Fra New York berettes om voldsomt Overhald paa nogle Arbejdere, der ikke vilde gaa paa Strile.

* * *

Ulyke sker af Hede gaar fra Tacoma med Trampskibe til Europa. Skibet har stort Sæsel "Dansk" sejles i forgaars 198 Dagen kastet Hede.

* * *

I Tacoma har niger fortiden mindst 7 Farister, som har Rundtidslige Slipper.

* * *

Fra Spokane berettes, at det nylig blev inddraget en fuldrude Meteo. Den blev funden oppe i Hjældene, midtens den endnu var hæd, og vejer 2000 pund.

* * *

Snart skal der paa den elektriske Bond mellem Tacoma og Seattle løbe Train hver Time dels Dagen, og ta Gang om Dagen skal de 30 Mill tilsageliggæs uden Standpaa en Time.

* * *

Hurtig Stigning af Spokaneish St. der har bragt en Rauegående Tømmer afsted nedover, hvorefter Vandarten tilbuds vandfællesskabet.

* * *

Tacoma har nylig givet et nytt Skif. Det til Vognning af Streetcarne og almenn Dren til American Vale.

* * *

Til Whatcom er nylig ankommet en hel Rauegående Maskineri bestemt for Minerne ved State Creek. Soil, som kommer herfra, figer, der er stort Rigdomme.

* * *

Bellingham Bay Jernbanejællabaner paa at forlænge fra Døre fra Hawptown til Lund og at Arbejdet Fal dermed fuldført inden 1st Oktober dette År.

* * *

I Prosser, Wash., har Presidenten valgt paa at standje i Wimber paa

Veien hjem den 25de Mai. Da med de næste Knækkere møde op.

* * *

Arbejderne ved to Shinglemøller i Fairhaven og Larsen Number Co., i Shiloh gaf Hærgaard paa Strile og Grundet let til var, at Bestreerne for både Skoler negede at underskrive Kontrakt paa ille at leie andre end Frederne, som er Medlemmer af Governen.

151. Formaling til Udighed.

Her minder Moses Israel om den helle Rabbinatsel paa Strile. Israels Føl var Heuren kommen fra nord som dette Føl. Han havde taget til det ud af Jorden og fundgjort det alle sine Lære og Bud. Israels babiljæret har sit Føl det første og fornemmeste Bud, at det skal tjene og hænge ved Gud alene og ikke hæde til Hærlingerne Guder og Vilshør. Men alvorligt abbarer han Jesu ret for at overtræde Loven. Gud er en mildtjært Gud og en strætteende Gud. Han havde gaarne nylig vist, hvor prægt-han holdt paa sin Lov, han havde ableggt de Øfretilde, som sat gaaede efter Noahiternes Club, Noahs Lov, og stræffet Moses paa Grund af hans Hærlighed, han sit ikke Lov til at gå med over Jordan. Hvor Jesu glæmmer sin Gud og sin Gott med Gud og hans Lov, da skal det ikke være ubekaret af si Lov og af Jesu mildt Hærlighed.

Det er altid tøge sig af det, naar det af Jesu ret minner sig til ham. Ofte i denne Hærlighed minder Moses om Guds store Velgerninger, som Jesu skal har set, at han med urekt Hærd har fast dette Føl ud af Hærligheden og ablagt det blandt alle Føl og taget det til sit Føl og sin Glædem. Mindest om Guds Velgerninger Fulbegjort Jesu viligt til at holde Walter med Gud. Gud har også fundgjort os sine Lov og Bud. Derfor skal vi vandre paa hans Lov og trolig tjene ham. Man kan ikke sig bare Hamm og Øjertsborg, naar man forlader Gud, hans Lov og Bud. Man skal altsaa minde Guds store Raad, at han har ablaaet os, filst os fra Jesu Lovs Magt og taget os til sine Bass, ha er til ogsaa rede til at tjene og lybe ham og gøre ejerne efter hans Bud.